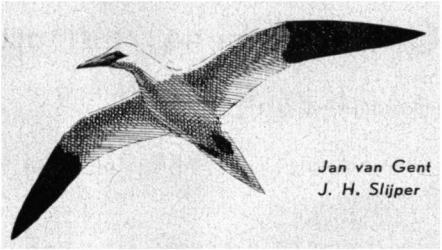

Ook de vogelaars zoeken weer de verten

Misschien is het iets van de zwerflust der vogels zelf, die maakt dat vogelvrienden graag en ver reizen. Maar hoe dan ook, ook dit jaar zullen zij weer uitzwerven, naar Andalusië en Spitsbergen, naar Lapland en Schotland en wie weet waarheen nog meer.
Misschien zijn er ook, wier plannen nog niet geheel vast staan. Daarom in dit voorjaarsnummer enige ervaringen van anderen, reeds eerder opgedaan, die misschien inspiratie kunnen geven.
Turkije lijkt wat ver voor een gewone vakantietocht. Bretagne is echter aanzienlijk dichter bij huis en wat Slijper ervan vertelt, wekt goede verwachtingen. Vrijwel alles, wat de kusten der Britse eilanden en van Scandinavië voor ons zo aantrekkelijk maakt, blijkt ook aan de Bretonse kust te zien te zijn. Wel niet dichterbij, hemelsbreed gemeten, maar zonder de noodzaak van een oversteek van Noordzee of Kanaal. Over de Camargue en de delta van de Guadalquivir is in binnen- en buitenlandse vogeltijdschriften al vaker geschreven. Meestal zijn dat echter verhalen uit het broedseizoen. Daarom zullen de ervaringen, die Drs. J. Rooth er in het najaar opdeed ongetwijfeld betrekkelijk nieuw zijn.
Turkije moge dan wat ver zijn voor een vakantietocht van drie weken, er zijn geluksvogels, die veel langer van huis kunnen blijven. Naar het artikel van Nijhoff en Swennen te oordelen, moet het een ideaal land zijn, om er naar vogels te kijken. Met de bekoring, dat er nog maar heel weinig anderen zijn geweest. Wat je tegenwoordig zelfs van IJsland en Griekenland, van Sardinië of Lapland zelfs niet meer kunt zeggen.
Overigens: wie de vakantie in eigen land zal doorbrengen hoeft het hoofd niet te laten hangen. Nederland is — dat merk je vooral als je de grens over gaat — een der vogelrijkste landen van Europa. Er is, in alle delen van Nederland, nog onnoemelijk veel te beleven en zelfs te ontdekken. We weten over de verspreiding van allerlei soorten nog veel te weinig en in de Avifauna van Nederland worden de aantallen van onze broedvogels zelfs nog aangegeven binnen zulke vage grenzen als 2500-10.000 of 10.000-50.000 broedparen.
Bijzonder nuttig zal de medewerking aan het waddenonderzoek zijn, waarvoor in dit nummer een oproep is opgenomen. Vooral als het mogelijk zou zijn op 22 en 23 augustus een „momentopname" te verkrijgen van de aantallen vogels, die zich in het waddengebied ophouden, zal dat een belangrijk wapen zijn in de strijd om het behoud van de wadden, die ons eerlang te wachten staat.

K. Z.